

Mérlegen a kormány egy éve

Közüvélemény-kutatás a Heti Válasz számára

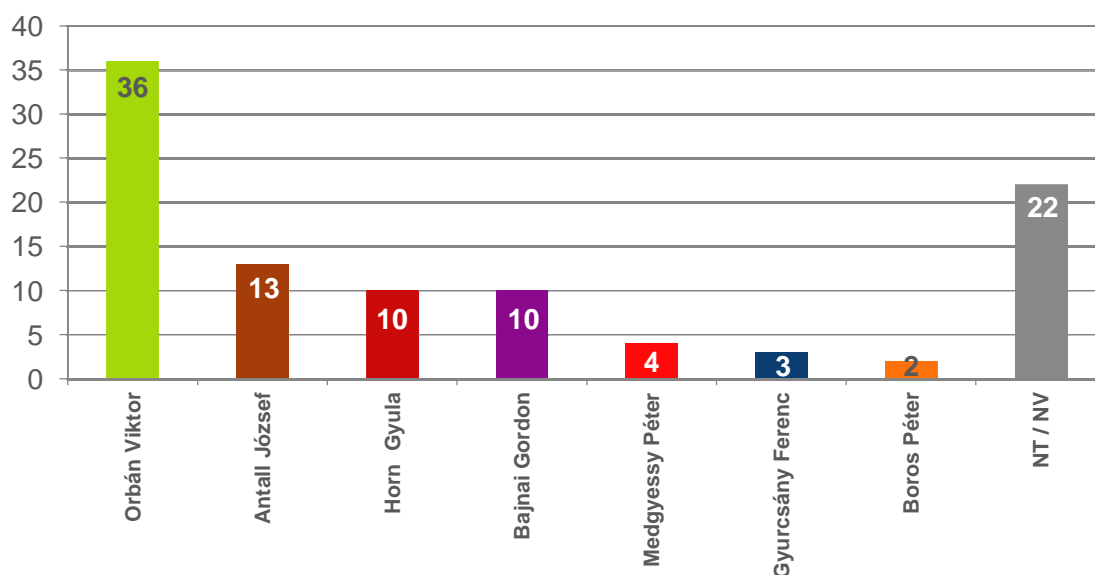

Készült: 2011. május 16-21. között, 1000 fő telefonos megkérdezésével,
országos reprezentatív mintán

Miniszterelnöki munka

A második Orbán-kormány egy évvel ezelőtt a gazdaság talpra állítása mellett a húszéves demokrácia működészavarainak feloldását és a társadalmi igazságérzet konfliktusoktól sem mentes helyreállítását tűzte zászlajára. A kijelölt feladat nem könnyű, de teljesülése sikeresnek látszik, hiszen a kormányfő megítélése a rendszerváltás utáni kormányfőkkel összevetve kimagasló.

A magyarok 36 százaléka szerint Orbán Viktor volt az ország szempontjából legjobb miniszterelnök az elmúlt húsz évben; a politikai emlékezetben Antall József került a második (13 százalék), Bajnai Gordon és Horn Gyula pedig megosztva a harmadik helyre (10-10 százalék). Sőt a szétesőben lévő baloldal korábbi miniszterelnökei közösen sem érik el Orbán Viktor népszerűségét (Medgyessy Péter és Gyurcsány Ferenc 4, illetve 3 százalékkal a lista sereghajtói). Az elmúlt hónapokban Orbán Viktor azt is bebizonyította a többség számára, hogy jól képviseli az ország érdekeit az Európai Unióban. A kormányfő európai érdekérvényesítésével több, mint kétszer annyian elégedettek (58 százalék), mint ahányan negatívan értékelik azt (27 százalék).

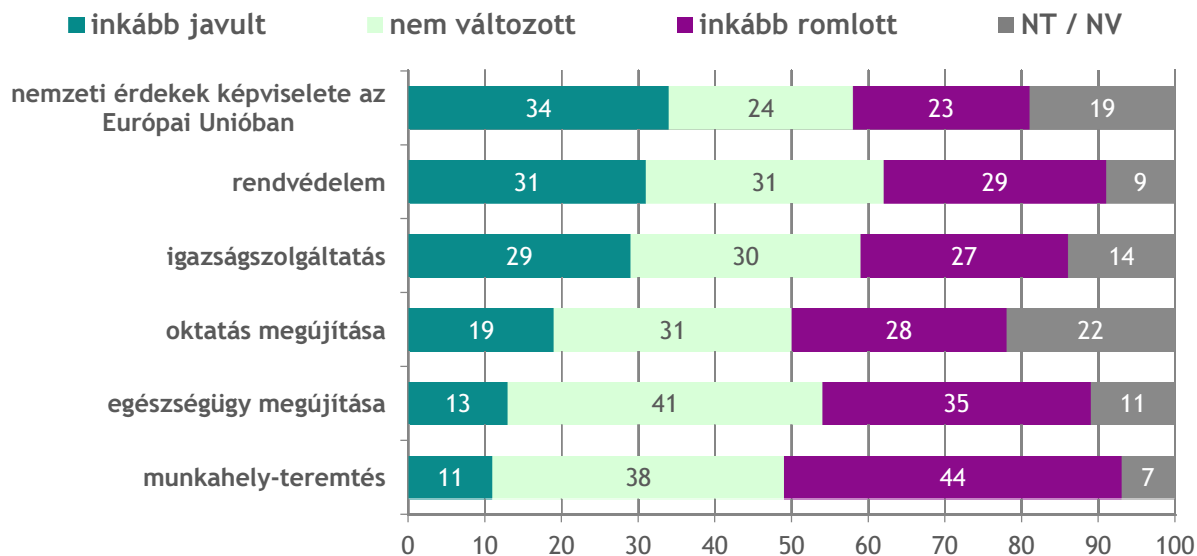

1. ábra: Ön szerint az ország szempontjából ki volt a legjobb miniszterelnök a rendszerváltás óta eltelt időben? (az összes megkérdezett körében)

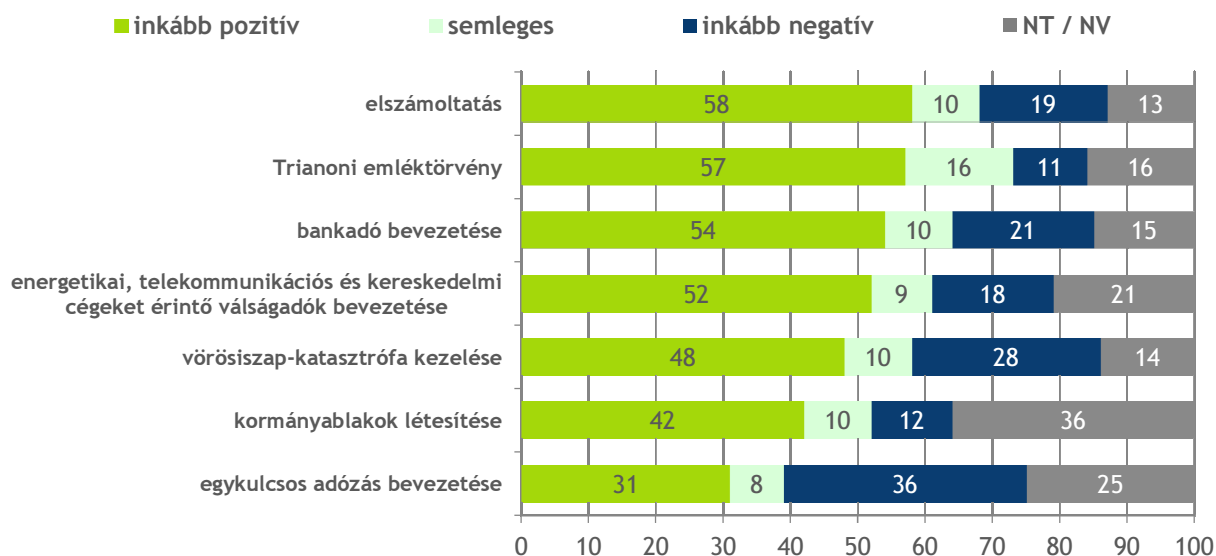
Kormányzati munka

A kormány legfontosabb eredménye – a soros EU-elnökség sikereként is értelmezhetően – szintén a „nemzeti érdek érvényesítése”, de a rendvédelem és az igazságszolgáltatás területein is többen látnak javulást, mint romlást. Figyelmeztető jel azonban, hogy a kabinet legemlékezetesebb ígérete, a munkahely-teremtés kapcsán a megkérdezettek 44 százaléka „inkább romlást” lát, s a nemzeti erőforrás két stratégiai ágazatánál, az oktatásügyben és az egészségügyben is kisebbben vannak a kedvező változást érzékelők.

A magyarok nagy többsége a munkahely-teremtést és az egészségügyet nevezte meg a kormányzati perspektíva két legfontosabb területének (74, illetve 59 százalék), de kiemelt szerepet kell élveznie a rendvédelemnek (22 százalék) és az oktatás megújításának is (21 százalék). Az általános magyar pesszimizmussal is magyarázható, hogy egy-egy konkrét intézkedés megítélése sokkal kedvezőbb a szakpolitikák általános helyzetének értékelésénél. Így a megkérdezettek abszolút többsége utólag is egyetért a válságadókkal, az elszámoltatás lépéseivel vagy a nemzeti összetartozás emléknap bevezetésével. A magyarok 52 százaléka tartja jó döntésnek az energetikai, telekommunikációs és kereskedelmi cégeket érintő válságadók, 54 százaléka pedig a bankadó bevezetését, 57 százaléka a Trianoni emléktörvény megalkotását, 58 százaléka pedig az elszámoltatás lépéseit. A legvitatottabb kérdés azonban továbbra is az adórendszer átalakítása, melyet a megkérdezettek 31 százaléka ítél kedvező, 36 százaléka pedig kedvezőtlen döntésnek. A „hivatásos kétkedők” számára is meglepő lehet, hogy a nemzeti konzultáció kérdőíveit a megkérdezettek 63 százaléka „inkább jó” ötletnek tartja, míg az ellenzék kivonulást a parlamenti munkából az általuk ellenzett törvény vitájában viszont csak a megkérdezettek 6 százaléka helyeselte.

2. ábra: Véleménye szerint az alábbi területek inkább javultak, vagy inkább romlottak a kormányváltás óta? Kérem, mondja meg azt is, ha nem történt változás! (összes megkérdezett)

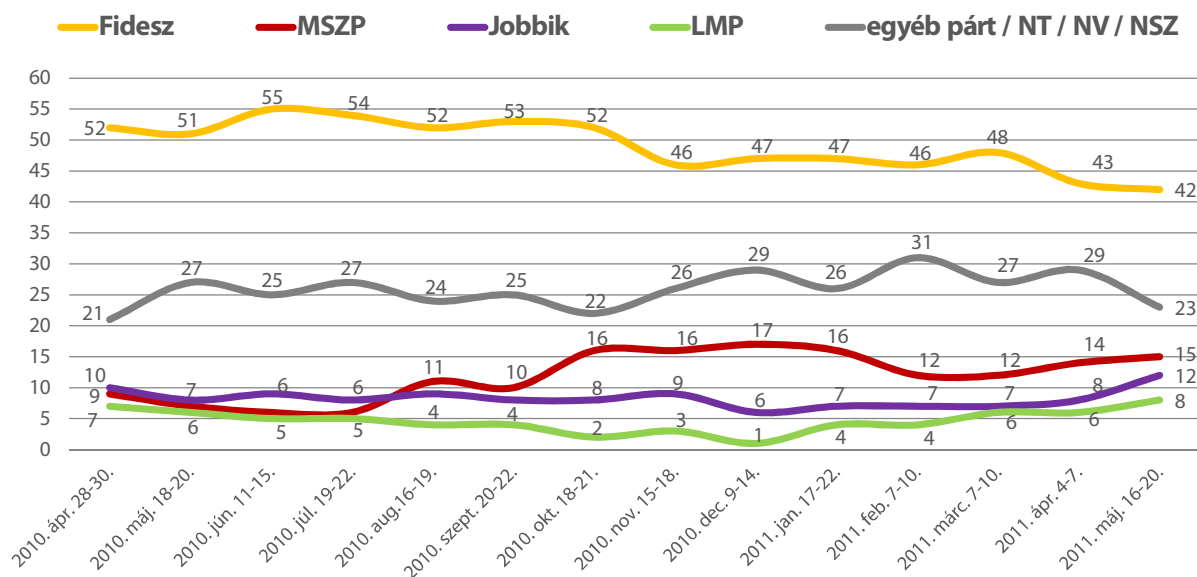

3. ábra: Ön szerint az alábbiak inkább jó, vagy inkább rossz intézkedések voltak? (összes megkérdezett)

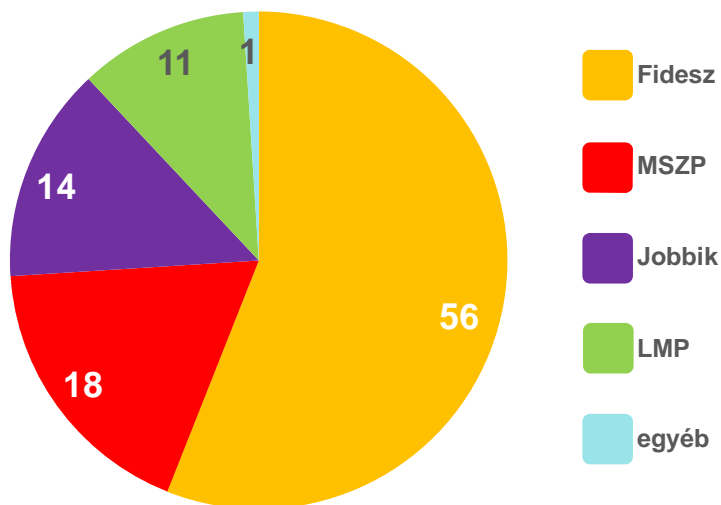
Pártpreferencia

Már-már közhely, hogy a kormányzás természete és a két választás közötti távolság erodálja a kormánypártok szimpatizánsainak táborát. Kevésbé megszokott azonban, hogy ezek a hatások nem egészülnek ki a kormánypártokkal szembeni elégedetlenséggel.

A Fidesz-KDNP az összes megkérdezett körében egy év alatt elvesztett ugyan 10 százalékpontnyi támogatót, de a potenciális szavazóbázisa nem csökkent jelentősebb mértékben, így egy most vasárnapi parlamenti választáson ismét kétharmados felhatalmazást kaphatna. Az ellenzéki politizálás sikertelenségének is tekinthető, hogy az elbizonytalanodók nem aktív szavazók. Ugyan érzékelhető kisebb átrendeződés az összes megkérdezett körében a Fidesszel szembeni oldalon, de a nem szavazó szimpatizánsok valószínűleg a „könnyen jött, könnyen megy” csoportba sorolhatók. Az MSZP – vélhetően belharcai miatt – a potenciális szavazóbázisok között a gyenge második helyen áll (18 százalék), mögötte mindössze 4 százalékponttal a gyöngyöspatai konfliktusból politikai hasznot szerzett Jobbik áll. A radikális párt ugyan visszanyerni látja a parlamenti politizálás idegensége miatt elvesztett szavazói csoportját, de az elmúlt hónapok nagy nyertesének a Lehet Más a Politika tekinthető. Az LMP most vasárnap a szavazatok 11 százalékát is megszerezhetné, választási szereplésük azonban nem lehet sikeres a jelenlegi szervezeti hálózatával.

4. ábra: Pártszimpátia az összes megkérdezett körében

5. ábra: Aktív szavazók potenciális pártpreferenciája

A kutatásról

Az adatfelvétel 2011. május 16. és 21. között készült, 1000 fő véletlenszerű kiválasztásával, országos reprezentatív mintán. Az adatfelvétel módszere: telefonos lekérdezés. Az adatok hibahatára a mintanagyságtól függően +/- 3,2 százalék körüli.

Az elemzésben „aktív szavazónak” nevezzük a választási részvételüket biztosra ígérő válaszadókat. „Potenciálisnak” nevezzük azokat az aktív szavazókat, akik több kérdés alapján tekinthetők egy párt potenciális szavazótáborába tartozóknak.